

skúšky, aj písomné práce, píšem v slovenčine, s tým nie je absolútne žiaden problém. Ja stále hovorím, že lepšie som na štúdium ošetrovatel'stva nemohla byť pripravená ako z našej malej, ale skvelej zdravotky. Upozornenie pre študentov- kedykoľvek si myslíte, že sa učíte niečo celkom zbytočne, verte mi, nie je to tak.

Prax je v prvom ročníku, priznám sa, trochu nezáživná, ale nemôžem povedať, že sa tam nič nenaučím, práve naopak. Praxujem v nemocnici Motol, ktorá je najväčšou nemocnicou v strednej Európe, len samotné detské oddelenie má asi 7 poschodí a vyše 700 lôžok. Momentálne mám prax v Centre následnej péče, čo vieme preložiť ako naša geriatra a za sebou mám prácu na chirurgickej ambulancii a pneumológii. Rozhodne je rozdiel medzi českým a našim zdravotníctvom, hlavne čo sa týka platového ohodnotenia, i keď aj Česi sa sťažujú. Predovšetkým som bola doslova ohúrená prístupom českých lekárov a sestier k pacientom. Myslím, že krajší a ľudskejší prístup k pacientom som ešte nevidela. Čo sa ale týka pra-

xe, ranné vstávanie na prax o 5:00 zabolí, hlavne keď na strednej som mala nemocnicu od domu 5 minút chôdze. Bývam na koleji (internáte) na Chodove. Denný rytmus je stále rovnaký: ráno vstať, ísť do školy, škola, ísť na tréning, prísť domov učiť sa, spať. Nikdy neoludujem, že som ostala v zdravotníctve a je jedno, na akej pozícii, pretože dôležité je, keď budeme tým ľuďom naozaj pomáhať a vidieť pacienta šťastného, keď mu je zo dňa na deň lepšie a ďakuje vám aj za to, že mu podáte čaj, je na nezaplatenie. Napríklad milé slovo a úsmev je veľmi dôležitý v tejto práci, asi aj preto máme jeden celý predmet venovaný vlastne tomu, ako s pacientmi rozprávať, pretože nezdá sa to, ale niekedy nájsť tie správne slová, je veľmi ťažké. Zaspomínajme si trochu na potreby pacienta, konkrétne sekundárne. Ako zistíte pacientove spirituálne potreby? Predstavte si, že sa vás v nemocnici spýtajú, či chcete kňaza. Znie to trochu ako keby ste ho pochovávali. Toto štúdium určite nie je také náročné ako medicína, ale tu vám niekedy stoja vlasy ako po zásahu elektrickým prúdom. Ja som sama zo seba

nadšená (ego level milión :D) že som sa vlastne naučila na zdravotke učiť pravidelne, i keď tie písomky každú hodinu mi teda nechýbajú. Ale keď už sa chválím, tak sa prechválím - zimný semester úspešne za mnou s priemerom 1.25! Nemyslíte si, že budete sedieť za knihami 24/7. To tiež teda určite nie, áno, učenia je veľa, zato aj párty na každom rohu, kde sa rozptýlite na kráľovskej úrovni. Asi preto sú pre študentov špeciálne nočné spoje. Uvidíme, kam sa moje cesty uberú v budúcnosti, zatiaľ viem, že na budúci týždeň ma čaká pitva (konečne poriadna exkurzia :D :D). Zároveň vám chcem len povedať, ľudia, učte sa, naozaj to nie je sranda, viem, že nad týmito slovami 99% z vás krúti očami, no bohužiaľ, je to tak. Nikto nehovorí, že to musí byť x hodín denne. Úprimne sa priznám, že v maturitnom ročníku som sedela nad knihami najmenej. Čo bolo potrebné, učila som sa viac a čo ma nebavilo, nad tým som odmietala sedieť, to nebudem klamať. Radšej som sa zatvorila do gymu aj na 4 hodiny. Ale ak uvažujete nad tým, že chcete ísť ďalej a máte svoje ciele, choďte si za tým, nikto iný to za vás nespraví a ten finálny pocit, že ste to naozaj dokázali a sami, je ten najlepší. Na záverom chcem naozaj poďakovať všetkým mojim profesorom zo zdravotky, ktorí ma naozaj veľa naučili, napríklad aj ako si zahryznúť do jazyka a nekomentovať radšej veľa vecí nahlas. Z odbornej stránky nemusím ani hovoriť, poviem vám, tam dostávam pochvaly najviac. Darmo, učila som sa predsa od najlepších.